

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานลูกต้องทำตามศรัทธาและรับใช้ทั้งโลกและวัตถุธาตุเพื่อทำให้สิ่งเหล่านั้นบริสุทธิ์ แสดงหนทางสู่ความสุขและความสงบให้กับทุกคน
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่ลูกๆ ไม่ต้องการ เนื่องจากลูกกำลังเพียรพยายามที่จะลิ้มแม้กระทั่งร่างกายของลูกเอง?
- คำตอบ:** รูปภาพ! เนื่องจากลูกต้องลิ้มภาพลักษณ์(ร่างกาย)ของลูก ทำไมลูกถึงต้องการรูปภาพเหล่านั้น? พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่ปราศจากร่างและบ้านที่แสนหวานของลูก รูปภาพเหล่านั้นเป็นไปสำหรับเด็กเล็กๆ นั่นคือสำหรับคนใหม่ ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงและจดจำให้ผู้อื่นจดจำระลึกถึง ทำธุรกิจของลูกต่อไปและฝึกฝนอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพื่อที่จะกลับมาสะโตประธาน
- เพลง:** ฉันได้มาแล้วและปลุกโชคของฉัน

โอมชานติ ลูกที่แสนหวานเมื่อลูกได้ยินคำพูดเหล่านี้ลูกก็จะชนลูกด้วยความสุขในทันที ลูกๆ รู้ว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในโชคของลูก โชคแห่งสวรรค์ของลูก! สิ่งนี้ไม่ได้พูดที่อื่นใด ลูกๆ รู้ว่าลูกประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ นั่นคือลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อสร้างสวรรค์ ลูกไม่ได้เพียรพยายามเพียงแค่ง่ายๆ เป็นผู้อาศัยในสวรรค์เท่านั้นแต่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งที่สุดของสวรรค์ด้วยเช่นกัน พ่อผู้ให้หนี้มรดกแห่งสวรรค์เวลานี้กำลังสอนเรา ลูกๆ ควรมีความสุขซึ่งนี้ เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธากำลังสิ้นสุดลง กล่าวกันว่าพระเจ้ามาเพื่อยกระดับผู้เลื่อมใสศรัทธาเพราะพวกเขาคิดกับอยู่ในโชติรวนของราวัน มีมนุษย์มากมายที่มีความคิดแตกต่างกัน ลูกมาเพื่อรู้จักวงจรโลกที่หมุนไปชั่ววันรันดร์ ชาวบารัตเข้าใจว่าพวกเขาเป็นผู้อยู่อาศัยในโลกใหม่โบราณและเวลานี้พวกเขากลายเป็นผู้อยู่อาศัยของโลกเก่า พ่อได้สร้างสวรรค์โลกใหม่แล้วราวันก็ทำให้มันกลายเป็นนรก ด้วยการทำตามคำแนะนำของบัปดาดา เวลานี้ลูกกำลังสร้างโลกใหม่สำหรับตัวของลูกเอง ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ ใครกำลังสอนลูก? มหาสมุทรของความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์เป็นผู้เดียวที่ได้รับการยกย่อง ไม่สามารถร้องเพลงสรรเสริญให้กับใครได้นอกจากผู้เดียว เพียงท่านเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเราทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครจดจำโลกที่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่ามิใช่โลกที่บริสุทธิ์อย่างแท้จริงเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว มีเพียงบารัตนี้เท่านั้น ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดอยู่ในความสงบ เราชาวบารัตเคยอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ผู้คนต้องการความสงบแต่ไม่มีใครเลยที่สามารถอยู่อย่างสงบที่นี่ได้ นี่ไม่ใช่ดินแดนแห่งความสงบ นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนจากที่ที่เราจากมา ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข ไม่สามารถเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบ ที่นั่นลูกอยู่ในความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข ที่นั่นไม่มีความปั่นป่วนวุ่นวาย เมื่อเด็กๆ สร้างความวุ่นวายที่บ้าน พวกเขาจะถูกบอกให้เงียบ พ่อพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณเป็นของดินแดนแห่งความสงบแล้วลูกก็มาในดินแดนแห่งการทะเลาะเบาะแว้งนี้ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกกำลังเพียรพยายามอีกครั้งเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งเหนือสิ่งใดจากพ่อ โรงเรียนนี้ไม่ยิ่งหย่อนเลย นี่คือนิคมวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ นี่คือนิคมวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทุกคนประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสงบและความสุขของเขามาจากพ่อที่นี่ ไม่มีการสรรเสริญใครนอกจากพ่อผู้เดียว ไม่มีการสรรเสริญบรรพบุรุษ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาในเวลานี้และให้มรดกแก่ลูก แล้วจะมีแต่ความสุขและความสุขเท่านั้น เพียงพ่อผู้เดียวที่ให้ ความสงบและความสุขแก่ลูก มีการสรรเสริญท่านเพียงผู้เดียว ไม่มีคำสรรเสริญใครในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นอาณาจักรก็ดำเนินไป ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกและคนอื่นก็อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีการสรรเสริญใคร แม้ว่าพระคริสต์จะก่อตั้งศาสนา เขาก็ต้องทำเช่นนั้น แม้ว่าเขาจะก่อตั้งศาสนาเขาก็ยังคงลงมา แล้วมีคำสรรเสริญอะไรกัน? มีคำสรรเสริญเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ให้การหลุดพ้น ไม่ใช่ท่านจะจดจำพระคริสต์หรือพระพุทธเจ้า ฯลฯ เป็นพวกเขาที่จดจำพระเจ้าเดียวผู้เป็นพ่อ ไม่มีใครได้รับการยกย่องสรรเสริญในยุคทอง เป็นช่วงที่ศาสนาเริ่มต้นในเวลาที่ต่อมาที่ผู้คนจะร้องเพลงสรรเสริญพ่อและความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น ละครได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร? เพียงผู้ที่กลายเป็นลูกของพ่อเท่านั้นที่จะเข้าใจว่าวงจรหมุนไปอย่างไร พ่อคือผู้สร้าง ท่านสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะสามารถไปสวรรค์ได้ ต้องเข้าใจนัยสำคัญของละครด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกของความสุขของลูกจากพ่อ ในเวลานี้ทุกคนไม่มีความสุข ทุกคนต้องกลับบ้านแล้วจึงจะมีความสุข ลูกๆ ได้รับบทบาทที่ดีมาก พ่อผู้ที่ได้รับการยกย่องเป็นอย่างมากได้มาแล้ว และเวลานี้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและกำลังอธิบายแก่ลูก ลูกทั้งหมดคือลูก พ่อมีความสุขเสมอ ในความเป็นจริงลูกไม่สามารถพูดสิ่งนี้ของพ่อได้ ถ้าท่านมีความสุขแล้วท่านก็จะกลับมาไม่มีความสุขเช่นกัน บาบายูเหนือสิ่งทั้งหมดเหล่านั้น คำยกย่องสรรเสริญพ่อเป็นคำยกย่องสรรเสริญของลูกในเวลานี้ด้วยเช่นกัน และ

แล้วในอนาคตที่ยกย่องของลูกก็จะแตกต่างออกไป เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกก็เป็นเช่นนั้นด้วย ลูกมีความรู้ของวงจรรโลงในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความสุขและที่ลูกได้รับความสุขอย่างมากมาจากท่าน ในเวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อ เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกๆ ถึงวิธีที่จะทำการที่สูงส่ง ในท่านเองเดียวกันลักษณะและนารายณ์นี้ต้องกระทำกรรมดีเช่นนั้นอย่างแนบแน่นในชาติเกิดก่อนหน้านี้นี้ของพวกเราที่พวกเราได้รับสถานภาพที่สูง เช่นนี้ ไม่มีใครในโลกเข้าใจว่าพวกเราประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเขาได้อย่างไร พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกๆ กำลังกลายเป็นเช่นนั้น มันเข้ามาในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยสูงส่งและลูกกำลังกลับมาเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง พ่อหนึ่งทีและอธิบายถึงปรัชญาแห่งกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแก่ลูกซึ่งลูกกลายเป็นเช่นนั้น ท่านให้ศรีมัทแก่ลูกและดังนั้นลูกควรจะเข้าใจศรีมัท ด้วยศรีมัทท่านทำให้ทั้งโลกรวมทั้งวัตถุธาตุสูงส่ง ในยุคทองทุกคนและทุกสิ่งสูงส่ง ไม่มีความปั่นป่วนหรือพายุประเภทใด ไม่ร้อนเกินไปหรือหนาวเกินไป เป็นฤดูใบไม้ผลิเสมอที่นั่น ลูกคงอยู่อย่างมีความสุขมากที่นั่น ผู้คนร้องเพลงว่าพระเจ้า(คุดา)ก่อตั้งสวรรค์(บาอิส) ดังนั้นลูกควรเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มีการจดจำมาเสมอว่า: ทำตามแม่และพ่อ เมื่อลูกจดจำพ่อของลูกบาปก็จะได้รับการปลดปล่อย เวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้านไปกับพ่อ ทำตามศรีมัทและแสดงหนทางให้กับทุกคน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้สร้างสวรรค์ เวลานี้เป็นนรก ท่านจะต้องให้มรดกของสวรรค์ในนรกอย่างแนบแน่น เวลานี้เราใช้ 84 ชาติเกิดของเราครบสมบูรณ์แล้วเราก็จะใช้ชาติเกิดแรกของเราในสวรรค์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก นี่คือนี่ที่ลูกต้องกลายเป็น เรากลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์อีกครั้ง ในความเป็นจริงไม่จำเป็นต้องมีรูปภาพเหล่านี้ ผู้ที่อ่อนแอสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและเหตุนี้เองจึงต้องเก็บรูปภาพไว้ บางคนแม้กระทั่งเก็บรูปภาพของกฤษณะ พวกเราไม่สามารถจดจำกฤษณะได้โดยไม่เห็นเขา มีรูปภาพอยู่ในสติปัญญาของทุกคน ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะต้องตั้งรูปภาพต่างๆ ไว้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องลิ้มรสชาติของตัวลูกเองด้วยเช่นกัน ลูกต้องลิ้มความสัมผัสทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกเอง พ่อพูดว่า: ลูกคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว พ่อผู้เป็นที่รักพูดว่า: เจ้าแต่จดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สภาพของลูกควรเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกจากร่างของลูก ลูกจะเข้าใจได้ว่าลูกกำลังจากโลกเก่านี้และไปหาพ่อ 84 ชาติเกิดของลูกได้สิ้นสุดลงแล้ว และเวลานี้จะต้องกลับไป บาบาก็สอนลูกแล้วว่า: จดจำพ่อ! แค่นั้นเอง เพียงแค่จดจำพ่อและบ้านที่แสนหวาน มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกและดังนั้นลูกจึงต้องนำร่างกายมาใช้ ในขณะที่เล่นบทบาทของลูก ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ร่างกายนี้คือรองเท้าเก่า เวลานี้ดวงวิญญาณกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ร่างกายที่บริสุทธิ์ไม่สามารถรับได้จากที่นี่ เวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน อันดับแรกเราจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง และหลังจากแต่งงานเราจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ผู้คนไม่รู้วาระและกฤษณะคือใคร แต่ละคนได้มาจากอาณาจักรที่แยกห่างกันแล้วทั้งคู่แต่งงาน ลูกบางคนได้เห็นพิธีแต่งงานในการเข้ามา ในตอนเริ่มต้นลูกมีนิมิตมากมายเพราะบทบาทนั้นทำให้ลูกมีแต่ความสุขต่อไปในปากีสถาน ในตอนสุดท้ายจะมีแต่เพียงความก้าวร้าวรุนแรงเท่านั้น จะมีแผ่นดินไหวมากมาย ลูกจะมีนิมิตอยู่เรื่อยๆ ลูกแต่ละคนก็จะมาและรู้ว่าลูกจะได้รับสถานภาพใด ในเวลานั้นผู้ที่ได้ศึกษาบ่อยก็จะเสียใจอย่างมาก พ่อจะพูดว่า: ลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนหรือลูกไม่ได้สอนคนอื่น! ลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน เป็นเพียงการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกสามารถกลับมาสะอาดประจักษ์ได้ พ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและอัลลอยด์ในลูกจะถูกขจัดออกไป! ต้องเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกอาจจะดำเนินธุรกิจของลูกต่อไปลา จะต้องมีการกระทำ แต่โยคะของสติปัญญาของลูกควรเชื่อมโยงกับที่นั่น ที่นี้ที่ลูกต้องกลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจดจำพ่อ เพราะเพียงแค่นั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกลใหม่ พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ท่านกำลังแสดงให้เห็นถึงวิธีที่ง่ายดายมาก ในการที่จะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข จงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ เวลานี้เพียงแค่จดจำพ่อ: บาบาคือดวงดาวด้วยเช่นกัน ผู้คนเชื่อว่าเพราะท่านคือผู้ทรงอำนาจและท่านสว่างไสวมาก พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ดที่มีความรู้ลึกซึ้งของต้นไม้โลกมนุษย์ เพราะพ่อคือเมล็ด พ่อก็รู้ตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบ ลูกไม่ได้เป็นเมล็ด พ่อเป็นเมล็ดและเหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือเมล็ดที่มีความรู้ลึกซึ้งของต้นไม้โลกมนุษย์และดังนั้นท่านจึงรู้อย่างแนบแน่นว่าวงจรรโลงยังคงหมุนไปอย่างไร ฤๅษีและมุนีไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง หากลูกๆ รู้สิ่งนี้ก็คงจะไม่ใช้เวลาอันน่าสำหรับพวกเราที่จะไปหาท่าน อยากรู้ก็ตามไม่มีใครที่รู้หนทางที่จะไปหาพ่อ คนที่ไม่บริสุทธิ์จะไปยังโลกที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: เอาชนะตัณหาจะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด! ด้วยสิ่งนี้เองที่ทำให้ลูกมีความสุขตั้งแต่เวลาเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ท่านอธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก ไม่มีความยากลำบาก ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและมรดกของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ นั่นคือด้วยโยคะที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ใน 1 วินาทีลูกได้รับอำนาจในการปกครองจากพ่อ แม้ว่าลูกๆ จะได้ไปสวรรค์ ลูกก็ต้องเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่นั่น ลูกต้องไปสวรรค์ โดยการฟังเพียงเล็กน้อยผู้คนจะเข้าใจว่าพ่อได้มา

แล้ว แม้เวลานี้ผู้คนพูดว่าเป็นสงครามมหาการตบะเดียวกันนั้น ต้องเป็นพ่อที่สอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างแน่นนอน ลูกต้องเฝ้าแต่ปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น ผู้คนที่ตื่นขึ้นมากมายจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ต้องมีความพยายาม ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถที่สามารถเป็นผู้เพียรพยายามประเภทเดียวกัน นี่คือโรงเรียนที่สำคัญมาก นี่คือมหาวิทยาลัยโลก ทั้งโลกต้องถูกทำให้เป็นดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ ลูกเคยเห็นครูเช่นนั้นไหม? ทั้งโลกถูกเรียกว่าจักรวาล พ่อเท่านั้นที่ทำให้มนุษย์ทั้งหมดของจักรวาลสะโตประธาน นั่นคือท่านเท่านั้นที่สร้างสวรรค์ เทศกาลทั้งหมดที่มีการเฉลิมฉลองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงเวลานี้ในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีเทศกาลในยุคทองหรือยุคเงิน ที่นั่นพวกเขาเพียงแค่ได้รับประสบการณ์กับรางวัลเท่านั้น เทศกาลทั้งหมดมีการเฉลิมฉลองที่นี้ โยลีและดูริยาคือแง่มุมของความรู้ เทศกาลเป็นการเฉลิมฉลองของทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต แต่จริงๆแล้วสิ่งนั้นเป็นของช่วงเวลานี้ โยลีเกี่ยวข้องกับเวลานี้ด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งสำเร็จเสร็จสิ้นใน 100 ปีที่ผ่านมาของวงจร แม้แต่โลกก็กลับมาใหม่ ลูกเข้าใจว่าลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกของสวรรค์ของลูกหลายครั้งแล้วก็สูญเสียมันไป ลูกมีความสุขที่ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่ออีกครั้ง ลูกต้องแสดงหนทางให้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ตามละครสวรรค์จะต้องถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างแน่นนอน เช่นที่มีกลางคืนหลังจากกลางวันและกลางคืนหลังจากกลางคืน ในท่านเองเดียวกัน จะต้องมียุคทองหลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นนอน กลองของความสุขควรวตีในสติปัญญาของลูกที่สุดแสนหวาน เวลานี้ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้วและเรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ นี่คือชาติเกิดสุดท้าย ความทุกข์ทรมานของกรรมก็เบาลงด้วยความสุขเช่นกัน ปัญชีกรรมบางอย่างต้องได้รับการชำระสะสางด้วยความทุกข์ทรมานและบางอย่างด้วยพลังของโยคะ พ่อให้ลูกๆอดทนอดกลั้น วันเวลาแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึง ลูกต้องดำเนินธุรกิจของลูกต่อไปเรื่อยๆ เพราะลูกต้องการเงินสำหรับการดำรงชีวิตของร่างกายของลูก บาบ่าได้อธิบายแล้วว่านักธุรกิจได้กันเงินบางส่วนไว้เพื่อการทำบุญหรือเพื่อการกุศล พวกเขาเชื่อว่าหากพวกเขาสะสมทรัพย์สมบัติได้อย่างมากมาย พวกเขาก็จะสามารถบริจาคหรือให้ทานได้อีกมากมาย ที่นี้เช่นกัน พ่ออธิบายว่า: แม้ว่าใครบางคนจะให้เพียง 2 ไพซา เขาก็จะได้รับผลตอบแทนมากมายเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ก่อนหน้านั้นลูกเคยได้รับผลตอบแทนจากสิ่งที่ลูกเคยทำบุญทำทานและบริจาคเพื่อการกุศลในชาติถัดไป เวลานี้ลูกได้รับผลตอบแทนสำหรับ 21 ชาติเกิด ก่อนหน้านั้นลูกเคยให้แก่ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย เวลานี้พ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ดังนั้นใช้ทุกสิ่งสำหรับงานนี้และลูกจะได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ก่อนหน้านั้นลูกให้ในทางอ้อม ในขณะที่เวลานี้ลูกให้โดยตรง ทุกสิ่งทุกอย่างของลูกกำลังจะถูกทำลาย บาบ่ายังคงบอกลูกอยู่เรื่อยๆว่า: ถ้าลูกมีเงินจงเปิดศูนย์เพียงแค่เขียนคำว่า: กิตะพาทชาลาที่แท้จริง พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวและมรดกของลูกอย่างสม่ำเสมอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดชนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นที่นายกองเช่นเดียวกับพ่อ จงทำตามพ่อ
2. นี่คือชาติเกิดสุดท้าย เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นกลองแห่งความสุขจะตีอยู่ภายในตัวลูก ชำระสะสางความทุกข์ทรมานของกรรมทั้งหมดอย่างมีความสุขด้วยคาร์มาโยคะ นั่นคือด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นประทีปส่องแสงของวงศ์สกุลที่ประกาศชื่อเสียงของวงศ์สกุลบราห์มินด้วยแสงแห่งความตระหนักรู้ของลูก
วงศ์สกุลบราห์มินนี้เป็นวงศ์สกุลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและลูกทุกคนคือดวงประทีปของวงศ์สกุลนี้ การเป็นดวงประทีปของวงศ์สกุลหมายถึงการเป็นผู้ที่เชิดชูเกียรติคุณและชื่อเสียงของวงศ์สกุลบราห์มินด้วยแสงแห่งความตระหนักรู้ของลูกเสมอ แสงที่คงที่สม่ำเสมอและเป็นวัณรหมายถึงการเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและเป็นตัวของพลังอย่างสม่ำเสมอ หากลูกมีความตระหนักรู้ว่าลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่ลูกจะกลายเป็นตัวของพลังโดยอัตโนมัติ อนุสรณ์ของแสงที่คงอยู่ตลอดไปชั่ววัณรและสม่ำเสมอนี้จะแสดงเป็นแสงที่สว่างอยู่เสมอตลอดเวลาเบื้องหน้าภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก

คติพจน์: ผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์สำหรับทุกดวงวิญญาณคือภาพลักษณ์ของผู้ประทานพร

*** โอม ขานติ ***